

Nr 79.

Av herrar **Jönsson** i Revinge och **Lindskog**, om ersättning till förre torvingenjören **Lars Jönsson** för mistad anställning.

Genom beslut av statsmakterna indrogs den 30 juni 1923 en torvingenjörstjänst å kommerskollegii torvstat. Och i enlighet med anciennitetsprincipen blev tillfölje härav torvingenjören **Lars Jönsson** entledigad från den anställning, han med erkänd skicklighet beklätt i icke mindre än 16 år. I allmänhet förfares vid indragning av statstjänster på sådant sätt, att vederbörande, av indragning drabbade, antingen överflyttas till annan, likvärdig befattning eller också med lörens bibehållande placeras på övergångsstat. Då emellertid, tillfölje särskilda förhållanden, torvingenjörstjänsterna icke äro uppförda å ordinarie stat, har **Jönsson** icke kunnat erhålla någon kompensation för sin mistade anställning. Och då han uppnått den relativt höga levnadsåldern 45 år, vilken med hänsyn till pensioneringen betraktas såsom varande för hög vid nytillsättning av kommunala och landstingstjänster, har förre torvingenjören **Lars Jönsson**, trots stora ansträngningar och de amplaste lovord av sina förutvarande förmän, icke lyckats erhålla någon anställning, på vilken han kunnat finna sin bärgning. Under större delen av anställningstiden har **Jönssons** lön utgjort 2,000 kronor per år, vadan det givetvis varit omöjligt för honom att göra några besparingar.

Det område, där **Jönsson** bör — och anser det själv med hänsyn till arten av sin föregående verksamhet — äga förutsättningar att inom överskådlig tid åter komma till tjänsteställning, är landets vägväsen. Härför erfordras genomgången kurs vid av Svenska vägföreningen årligen anordnad vägmästarekurs. Som villkor för tillträde till denna kurs gäller, att s. k. vägpraktik redan erhållits. Ett målmedvetet arbete i detta avseende, vartill hör studium av de moderna vägmaskinerna, är av **Jönsson** redan påbörjat och rationellt planlagt och bör föra honom till målet hösten 1926. De enda svårigheter, som kunna bli honom övermäktiga, äro de ekonomiska — han saknar nämligen helt existensmedel under utbildningstiden.

Det är härvidlag vi finna skäl föreligga för statsmakterna att skänka den mångårige f. d. tjänaren sitt stöd.

Med stöd av vad sålunda anförts tillåta vi oss föreslå,

att riksdagen beslutar att till förre torvingenjören Lars Jönsson såsom engångsersättning för mistad anställning utbetalas av statsmedel en summa av 6,000 kronor.

Stockholm den 21 januari 1925.

Johan Jönsson.

Cl. Lindskog.